

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/114/2017
Identifikačné číslo spisu: 6016201070
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6016201070.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a Mgr. Viliama Pohančenika, v právnej veci žalobcu: A. G., Y. Š. XX, XXX XX E., zastúpeného advokátom JUDr. Tomášom Čverčkom, Čajakova 5, 040 01 Košice, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta 8-10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo 1116023807 z 22.11.2016, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 28Sa/8/2016-56 z 29.06.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 28Sa/8/2016-56 z 29.06.2017 a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici uvedeným rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1116023807 z 22.11.2016 v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Banská Bystrica č. 1870-21/2014-BB z 22.01.2015 podľa § 191 ods. 1 písm. c/ a g/ SSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Preskúmaným rozhodnutím žalovaného bolo na základe podaného odvolania žalobcu zmenené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Banská Bystrica č. 1870-21/2014-BB z 22.01.2015 vo veci nepriznania nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku pracovného úrazu z 05.08.2011, tak, že žalobca má nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 1.572 €, na základe znaleckého posudku č. 03/2016 z 22.08.2016.

2. Krajský súd dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov sa v prejednávanej veci neriadili právnym názorom uvedeným v predchádzajúcom zrušujúcom rozsudku č. k. 24S/307/2013-59 z 27.06.2014. Týmto rozsudkom z 27.06.2014 krajský súd zrušil pôvodné rozhodnutie žalovaného č. 40143-2/2013-BA z 18.10.2013 vo veci žalobcovho nároku na priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, s odôvodnením, že v prípade, ak posudkový lekár pri kontrole bodového ohodnotenia zistí, že poškodenie zdravia, ktoré bolo v lekárskom posudku ohodnotené a teda zistené lekárom, ktorý lekársky posudok vypracoval, nezodpovedá obsahu zdravotnej dokumentácie, môže žalovaný tento dôkaz - vykonanú kontrolu bodového ohodnotenia vyhodnotiť tak, že z neho zistil, že je sporné, či žiadateľ utrpel také poškodenie zdravia, aké bolo ohodnotené, resp. ako v tomto prípade, či po

ustálení zdravotného stavu naozaj takýmto poškodením zdravia ešte žalobca trpí. Je potrebné, aby rozpor ku ktorému takýmto dokazovaním dospel, odstránil ďalšími dôkazmi. Takýmto ďalším dôkazom v zmysle citovaného § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z. z. bude zisťovanie prostredníctvom znaleckého dokazovania. Zároveň v tomto rozsudku uložil žalovanému, aby vyhodnotil vykonané dokazovanie a rozpory medzi dôkazmi odstránil ďalším doplnením dokazovania.

3. Podľa názoru krajského súdu, uvedeného v novom rozsudku napadnutom kasačnou sťažnosťou žalovaného, bolo podľa skoršieho zrušovacieho rozsudku úlohou správneho orgánu najprv vyhodnotiť všetky dôkazy. V predmetnom prípade išlo o dva lekárske posudky, jeden znalecký posudok a kontrolu bodového hodnotenia. V prípade, že rozpory medzi skutkovými zisteniami zistenými z vyhodnotenia lekárskeho posudku a kontroly bodového hodnotenia neboli odstránené znaleckým posudkom, pokračovať v dokazovaní doplnením znaleckého dokazovania. Krajský súd ďalej konštatoval, že v preskúvanom prípade správny orgán podľa zrušeného rozhodnutia na základe kontroly bodového hodnotenia dospel k tomu, že žalobca netrpí poškodením zdravia uvedeným v lekárskeho posudkoch. Žalobca ani nežiadal o odškodnenie na základe lekárskeho posudku. Sám žalobca prvý lekárskeho posudok predložil správny orgán len na základe jeho výzvy a opravu lekárskeho posudku následne, zrejme reagujúc na výtku z kontroly bodového hodnotenia o tom, že všeobecný lekár vyhotovil lekárskeho posudok s hodnotením na viac ako 200 bodov. Žalobca si nárok na odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia uplatnil na základe znaleckého posudku, ktorý vypracoval MUDr. Y. G., znalec v odbore „Zdravníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia“ v roku 2012. Je pritom nepodstatné, prečo žalobca nadobudol pochybnosť o správnosti lekárskeho posudku. Podstatné je, že bol oprávnený v zmysle § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z. z. o takýto znalecký posudok požiadať a následne ho správny orgán predložiť. Podstatné je, že žalobcom predložený znalecký posudok neuvádza, že by žalobca trpel poškodením zdravia „obmedzenie hybnosti krčnej chrčtice s koreňovým dráždením“ tak, ako je to uvedené v lekárskeho posudkoch a takýto záver mal aj žalovaný z kontroly bodového hodnotenia, na ktorej založil svoje predchádzajúce (súdom zrušené) rozhodnutie. Preto je potrebné po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia v súlade s právnym názorom uvedeným v zrušovacom rozsudku súdu vyhodnotiť dôkazy a prípadne odstraňovať sporné skutočnosti. Nie, ako uvádza žalovaný vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí, že prvostupňový správny orgán má odstraňovať rozpory medzi lekárskeho posudkami a znaleckým posudkom na jednej strane a kontrolou bodového hodnotenia na strane druhej. Bolo potrebné, aby správny orgán vyhodnotil znalecký posudok MUDr. G. predložený žalobcom, ktorý v zrušenom rozhodnutí správny orgán vyhodnotený nebol, a to takým spôsobom, ako správne žalovaný uvádza, aby toto hodnotenie bolo v intenciách rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, publikovaného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí č. 6/2011 pod číslom 99. To znamená zistiť, či tento znalecký posudok a závery v ňom obsiahnuté obsahujú nelogické úvahy, alebo či tieto závery sú v rozpore so skutkovými zisteniami správny orgán z iných dôkazov (zákonne vykonanej kontroly bodového hodnotenia). Predmetom kontroly bodového hodnotenia nie je zisťovanie zdravotného stavu žiadateľa, ale kontrola, či v lekárskeho posudku hodnotený zdravotný stav zodpovedá zdravotnej dokumentácii žiadateľa (vrátane toho, či zodpovedá sadzobníku bodového hodnotenia, ktorý tvorí prílohu zákona č. 437/2004 Z. z. a tiež, či bodové hodnotenie zodpovedá pravidlám uvedeným v zákona č. 437/2004 Z. z.) Na základe takto vykonaného hodnotenia potom bolo úlohou správny orgán vyselektovať, či zostali sporné medicínske otázky, ak nie, tak rozhodnúť na základe týchto dôkazov. Ak áno, tak na zodpovedanie sporných medicínskych otázok vykonať kontrolné znalecké dokazovanie.

4. Podľa názoru krajského súdu správne orgány uvedeným spôsobom nepostupovali. Žalovaný nesprávne právne vec posúdil, keď sa neriadil právnym názorom uvedeným v zrušovacom rozhodnutí správny súdu, ktorým bol viazaný a tým zároveň zaťažil konanie vadou, ktorá mohla mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

5. Krajský súd v rozsudku uložil správny orgán uvedený nedostatok napraviť tým, že správny orgán vykoná hodnotenie predtým vykonaných dôkazov. Pripomenul, že zrušením rozhodnutia sa vec vracia na ďalšie konanie v už začatom administratívnom konaní do štádia pred vydaním zrušeného rozhodnutia. Preto nie je potrebné vykonať znovu už vykonaný dôkaz (ďalšiu kontrolu bodového hodnotenia), ale

vykonané dôkazy vyhodnotiť. To znamená vyhodnotiť znalecký posudok MUDr. G. tak, ako každý iný dôkaz, pričom keďže ide o znalecký posudok, správny orgán nie je oprávnený posudzovať jeho správnosť (jeho závery), ale hodnotiť iba to, či úvahy znalca zodpovedajú zásadám logiky a skutkovým záverom vyplývajúcim z dôkazov vykonaných správnym orgánom. Až po takto vykonanom hodnotení dôkazov možno dospieť k záveru, či znalecký posudok obsahuje nelogické úvahy, alebo nezodpovedá skutkovým záverom vyplývajúcim z iného dôkazu (v súlade so zákonom vykonanej kontroly bodového hodnotenia). Len v prípade, že sa takýmto dokazovaním po vyhodnení dôkazov zistí sporná medicínska otázka, tak bude potrebné dokazovanie doplniť o kontrolné znalecké dokazovanie na zodpovedanie spornej medicínskej otázky. Ak sa sporná medicínska otázka nezistí, tak sa rozhodne na základe vykonaných dôkazov. V prípade, že sa medicínska otázka zistí a bude potrebné vykonať kontrolné znalecké dokazovanie, treba brať do úvahy, že v tomto prípade už bolo vykonané ďalšie znalecké dokazovanie znaleckým posudkom znalca z iného odvetvia a to odvetvia „neurologia“ doc. MUDr. K. B., CSc. v roku 2016. Preto bude v tomto konkrétnom prípade potrebné po vyššie uvedenom vyhodnení dokazovania a selektovaní spornej medicínskej otázky, ktorá zostala po tomto dokazovaní sporná posúdiť, či tomuto kontrolnému znalcovi bola položená otázka, ktorá zostala sporná po vyhodnení znaleckého posudku MUDr. G. a skutočností zistených z iných dôkazov. Ak, áno, následne vyhodnotiť aj tento dôkaz. Medicínskymi otázkami sú v prípadoch odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia najmä otázky, či poškodený trpí poruchou zdravia, ktorú žiada odškodniť, či porucha zdravia je zapríčinená pracovným úrazom a či porucha zdravia, ktorou žiadateľ trpí, patrí pod konkrétnu položku uvedenú v prílohe č. 1 zákona č. 437/2004 Z. z., ktorou bola v lekárskom posudku hodnotená. Kontrolné znalecké dokazovanie nie je jednoduchým „novým“ hodnotením už znalecky posúdeného stavu, ale zodpovedaním sporných medicínskych otázok. V prípade, že takáto odpoveď kontrolného znalca predstavuje zistenie odlišné od predchádzajúceho znalecky posúdeného stavu, tak kontrolnému znalcovi prináleží aj bodovo ohodnotiť tento odlišný stav. V prípade, že sa kontrolným znaleckým dokazovaním zistí, že posudzovaný zdravotný stav zodpovedá zdravotnému stavu uvedenému v pôvodnom znaleckom posudku, avšak pracovný úraz je len jednou z jeho príčin, potom je potrebné posúdiť, či bolo bodové hodnotenie uvedené v pôvodnom znaleckom posudku zodpovedajúce pravidlám uvedeným v § 10 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z. z. a len ak nie, tak ich podľa týchto pravidiel korigovať.

6. Záverom krajský súd dodal, že správny súd nie je oprávnený vykonať hodnotenie dôkazov vykonaných v administratívnom konaní. Môže na základe žalobnej námietky preskúmať zákonnosť správnym orgánom vykonaného hodnotenia dôkazov, t. j. či takéto hodnotenie zodpovedá obsahu vykonaného dôkazu a či je výsledkom logického uvažovania. Súd to však vykonať nemôže, ak správny orgán v odôvodnení rozhodnutia svoje úvahy neuvedie. Tým, že správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia uvedie obsah listín, na základe ktorých vydal napadnuté rozhodnutie neumožní poznať jeho úvahu, ako tieto listiny hodnotil a čo z tých listín zistil. Nie je dôležité, aby uvádzal, čo je obsahom týchto listín, ale je dôležité, aby uviedol, ako ich hodnotil a čo z obsahu týchto listín zistil, a to nielen jednotlivo, ale vo vzájomnej súvislosti.

7. V ďalšom konaní, resp. v odôvodnení rozhodnutia, krajský súd uložil správnejmu orgánu zodpovedať aj žalobcom nastolenú otázku dôvodu, pre ktorý bolo ďalšie znalecké dokazovanie (pre prípad, že bude využité), vykonané znalcom z iného odvetvia ako bol znalec, ktorý vypracoval pôvodný znalecký posudok a ako boli lekári, ktorí vykonali ošetrovanie a liečbu pracovného úrazu žalobcu.

8. Proti rozsudku krajského súdu podal kasačnú sťažnosť žalovaný z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci krajským súdom. Mal za to, že v napadnutom rozhodnutí postupoval zákonne a výlučne v súlade s rozsudkom zo dňa 27.06.2014, v ktorom krajský súd nariadil žalovanému vyhodnotiť vykonané dokazovanie a následne odstrániť rozpory medzi dôkazmi „ďalším doplnením dokazovania“, čo žalovaný splnil. Nesúhlasil preto s tvrdením krajského súdu, že sa neriadil právnym názorom uvedeným v predchádzajúcom zrušovacom rozsudku správneho súdu. Po vrátení veci na nové konanie v rámci vyhodnocovania do konania predložených dôkazov zostala medzi žalobcom a Sociálnou poisťovňou sporná medicínska otázka a síce, akému bodovému hodnoteniu zodpovedá poškodenie zdravia žalobcu. Uvedené vyplýva z kontroly bodového hodnotenia z 18.12.2014, aj z listu z 02.04.2015, v ktorom posudková lekárka žalovaného vyjadrila potrebu vypracovania znaleckého posudku z dôvodu

spornosti medzi žalobcom a žalovaným. Na odstránenie tejto spornosti bol požiadany znalec o vyhotovenie znaleckého posudku. Podľa názoru žalovaného preto bolo splnené konštatovanie krajského súdu (bod 35 a 37 napadnutého rozsudku), že „...bolo potrebné po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia v súlade s právnym názorom uvedeným v zrušovacom rozsudku súdu vyhodnotiť dôkazy... to znamená zistiť, či tento znalecký posudok (č. 75/2012) a závery v ňom obsiahnuté obsahujú nelogické úvahy, alebo či tieto závery sú v rozpore so skutkovými zisteniami správneho orgánu z iných dôkazov (zákonne vykonanej kontroly bodového hodnotenia) ... na základe takto vykonaného hodnotenia potom bolo úlohou správneho orgánu vyselektovať, či zostali sporné medicínske otázky, ak nie, tak rozhodnúť na základe týchto dôkazov. Ak áno, tak na zodpovedanie sporných medicínskych otázok vykonať kontrolné znalecké dokazovanie... v prípade, že ... odpoveď kontrolného znalca predstavuje zistenie odlišné od predchádzajúceho znalecky posúdeného stavu, tak kontrolnému znalcovi prináleží aj bodovo ohodnotiť tento odlišný stav.“ Znalec toto poškodenie zdravia ohodnotil a tým odstránil spornosť medzi znaleckým posudkom č. 75/2012 a názormi posudkových lekárov. Znalec znaleckým posudkom č. 3/2016 realizoval kontrolné znalecké dokazovanie.

9. K námietke žalobcu, že výrok preskúmaného rozhodnutia je v rozpore s odôvodnením z dôvodu, že výroková časť odkazuje výlučne na znalecký posudok č. 03/2016, žalovaný uviedol, že takáto formulácia bola zámerom práve z dôvodu potreby jasného, dostatočne zrozumiteľného výroku, ktorý vylučuje prekážku res iudicata a prekážku litispendencie. Znalecký posudok č. 3/2016 má charakter kontrolného dôkazu, zo záverov ktorého žalovaný vychádzal pri posúdení uplatneného nároku. Žalovaný považoval za žiaduce dôkaz s týmto charakterom uviesť vo výroku.

10. Pokiaľ žalobca namietal aj spôsob rozhodnutia žalovaného, žalovaný poukázal na § 218 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., ktorý mu umožňuje doplniť doterajšie konanie, pričom spolu s možnosťou nápravy prvostupňového posúdenia podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. potvrdzuje zákonosť postupu žalovaného ako odvolacieho orgánu. K rozdielnosti znaleckých odvetví žalovaný uviedol, že táto je spôsobená presnejšou špecifikáciou oblasti medicínskeho odvetvia, v rámci ktorej bolo potrebné ustanoviť znalca.

11. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaný nesprávne vymedzil dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, keď v skutočnosti namieta skutkovú otázku, konkrétne, že už splnil to, čo od neho krajský súd v rozsudku žiada. Ďalej uviedol, že žalovaný tvrdil, že znalecký posudok č. 3/2016 je kontrolným znaleckým posudkom, čo však podľa žalobcu z tohto znaleckého posudku nevyplýva. Súhlasil s posúdením krajského súdu a návodom, ako má žalovaný ďalej postupovať uvedenom v rozsudku. Žiadal, aby kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného je dôvodná.

13. Krajský súd v rozsudku vyčítal žalovanému, že sa neriadil právnym názorom správneho súdu uvedenom v predchádzajúcom zrušujúcom rozsudku a tým zároveň zaťažil konanie vadou, ktorá mohla mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

14. Podľa § 195 ods. 1 zákona č. 431/2003 Z. z. organizačná zložka Sociálnej poisťovne pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav veci, a na ten účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie.

15. Podľa § 195 ods. 1 zákona č. 431/2003 Z. z. podkladom na rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe organizačnej zložke Sociálnej poisťovne z jej činnosti.

16. Podľa § 195 ods. 1 zákona č. 431/2003 Z. z. organizačná zložka Sociálnej poisťovne pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či

svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

17. Podľa § 196 ods. 1 zákona č. 431/2003 Z. z. dôkazom je všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočného stavu veci, najmä výpovede účastníkov konania a vyjadrenia účastníkov konania a svedkov, odborné posudky, znalecké posudky, správy, listiny, vyjadrenia a potvrdenia iných fyzických osôb a právnických osôb. Netreba dokazovať skutočností všeobecne známe alebo skutočností známe z činnosti Sociálnej poisťovne.

18. Podľa § 196 ods. 3 zákona č. 431/2003 Z. z. organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže ustanoviť znalca podľa osobitného predpisu, ak je na odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie potrebný znalecký posudok.

19. Podľa § 196 ods. 6 zákona č. 431/2003 Z. z. účastník konania je povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne rozhodne, ktoré z dôkazov sa vykonajú. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne je povinná vykonať aj iné dôkazy, ktoré účastníci konania nenavrhli, ak sú potrebné na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci.

20. Podľa § 196 ods. 7 zákona č. 431/2003 Z. z. organizačná zložka Sociálnej poisťovne hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz osobitne a všetky dôkazy v vzájomnej súvislosti.

21. Podľa § 218 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu. Ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené nedostatky odstráni.

22. Z administratívneho spisu žalovaného kasačný súd zistil, že o nároku žalobcu na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia bolo žalovaným rozhodnuté už v minulosti tak, že náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia mu žalovaný nepriznal. Toto rozhodnutie bolo zrušené rozsudkom krajského súdu č. k. 24S/307/2013-59 z 27.06.2014, v ktorom krajský súd žalovanému uložil, aby vyhodnotil vykonané dokazovanie a rozpory medzi dôkazmi odstránil ďalším doplnením dokazovania.

23. Z preskúmaného rozhodnutia žalovaného vyplýva, že po vrátení veci krajským súdom posudková lekárka žalovaného vykonala opäť kontrolu bodového hodnotenia, ktorým opätovne nepriznala žalobcovi nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Posudková lekárka sa nestotožnila s bodovým ohodnotením uvedeným v znaleckom posudku č. 75/2012. Žalovaný na základe uvedeného ustálil, že v predmetnej veci existuje sporná medicínska otázka, a to, akému bodovému ohodnoteniu zodpovedá sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu v dôsledku pracovného úrazu.

24. Posudkoví lekári Sociálnej poisťovne nie sú oprávnení vykonať opravu bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, ktoré je obsiahnuté v záveroch znalca, lebo by tak vylúčili znalecký posudok ako hodnoverný dôkaz (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Sžo/13/2010). Z tohto dôvodu, tak ako to nariadil aj krajský súd v predchádzajúcom zrušujúcom rozsudku, žalovaný vykonával ďalšie dokazovanie tým, že požiadal znalca o vyhotovenie znaleckého posudku. Pri vypracovaní znaleckého posudku č. 3/2016 znalec vychádzal aj z predchádzajúcich lekárskeho posudkov a znaleckého posudku č. 75/2012, ktorého závery rozobral. Po vypracovaní znaleckého posudku č. 3/2016 bola vykonaná opäť kontrola bodového hodnotenia posudkovým lekárom, ktorý sa s bodovým ohodnotením znalca stotožnil, čím došlo k odstráneniu spornej medicínskej otázky ohľadom bodového hodnotenia. Žalovaný vyhodnotil dôkazy predložené v konaní, ustálil že existuje sporná medicínska otázka a následne túto otázku ďalším dokazovaním odstraňoval.

25. Za danej situácie sa preto kasačný súd nemôže stotožniť s názorom krajského súdu, že žalovaný nepostupoval v zmysle predchádzajúceho zrušujúceho rozsudku správneho súdu.

26. Krajský súd v rozsudku opätovne vyčíta žalovanému absenciu úvah o hodnotení dôkazov následkom čoho má byť rozhodnutie nepreskúmateľné. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre absencia právnych

záverov vyplývajúcich zo skutkových okolností je založená na nedostatku skutkových dôvodov, pričom ide o vady skutkových zistení. Za takéto vady je možné považovať prípady, keď nie je zrejmé, z akých dôkazov žalovaný v konaní vychádzal. V danom prípade sa podľa názoru krajského súdu o taký prípad nejedná. Je potrebné, aby bola dobre vystihnutá podstata veci a aby odôvodnenie nebolo zbytočne zaťažované údajmi a úvahami bezvýznamnými, ktoré sú na úkor zrozumiteľnosti rozhodnutia alebo naopak trpia nedostatkom dôvodov. Kasačný súd poznamenáva, že v danom administratívnom konaní sú dôkazmi predovšetkým listiny dokumentujúce zdravotný stav žalobcu, na posúdenie ktorých sú potrebné odborné vedomosti. Je zrejmé, že žalovaný ako správny orgán sa pri svojej rozhodovacej činnosti opiera o závery, či už znalcov alebo posudkových lekárov, ktorí tieto odborné vedomosti majú. Nemožno mu potom vyčítať, že odborné závery obsiahnuté v znaleckom posudku alebo v kontrole bodového hodnotenia nekomentuje podrobnejšie vlastnými úvahami.

27. Kasačný súd sa stotožňuje s tvrdením žalovaného, že prvostupňový orgán pochybil, keď vykonal iba kontrolu bodového ohodnotenia bez toho, aby dal vypracovať znalecký posudok. Avšak táto vada bola odstránená v rámci konania o odvolaní žalovaným, pričom na takýto postup je žalovaný v zmysle § 218 ods. 1 oprávnený.

28. Kasačný súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sž-o-KS 126/2006, podľa ktorého pri hodnotení dôkazov ide o myšlienkovú činnosť správneho orgánu, v rámci ktorej je vykonaným dôkazom prisudzovaná hodnota závažnosti (dôležitosti) pre rozhodnutie, hodnota zákonnosti a napokon hodnota ich pravdivosti. Hodnotenie dôkazov v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov nemôže byť ľubovoľné. Správny orgán môže pristúpiť k hodnoteniu dôkazov v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov len potom, ak vykonal všetky úkony s cieľom odstrániť existujúce rozpory v dôkazoch. To platí aj pre odvolací správny orgán, keďže v zmysle ustálenej judikatúry správneho súdnictva sa jednoznačne zastáva právny názor, že prvostupňové aj druhostupňové správne konanie tvorí jeden celok.

29. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa musí obmedziť len na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorého pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania, a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Napokon správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis (Rozsudok Najvyššieho súdu SR 7Sžo/71/2007).

30. Námietky žalobcu formulované vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti kasačný súd nepovažuje za dôvodné. Vzhľadom k tomu, že ide o konanie v sociálnych veciach, v ktorom je žalobcom fyzická osoba v zmysle § 453 ods. 2 SSP v spojení s § 134 ods. 2 písm. d/ SSP kasačný súd nie je viazaný sťažnosťnými bodmi. K námietke ohľadom označenia znaleckého posudku č. 3/2016 ako kontrolného znaleckého posudku kasačný súd poukazuje na sprievodný list Doc. MUDr. K. B., PhD., súdneho znalca, z 22.08.2016, z ktorého vyplýva, že „Znalecký posudok má charakter kontrolného znaleckého posudku.“

31. Záverom kasačný súd dodáva, že podľa návodu, ako má žalovaný ďalej postupovať, ktorý krajský súd podrobne rozviedol v rozsudku, by mal žalovaný vykonať rovnaké úkony, ktoré už vyplývajú z preskúmaného rozhodnutia a z administratívneho spisu žalovaného. Vrátenie veci za takýchto podmienok kasačný súd nepovažuje za postup v súlade so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania. Súd aj správny orgán musia zásadu zisťovania skutočného stavu veci uplatňovať súčasne so zásadou hospodárnosti tak, aby nedochádzalo k zbytočnému predlžovaniu konania a aby sa neprimerane nezvyšovali náklady konania.

32. Zároveň kasačný súd dáva do pozornosti, že podľa § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov je súdne konanie vo veciach sociálneho

poistenia oslobodené od povinnosti zaplatiť súdny poplatok. Podľa § 11 tohto zákona poplatok sa vráti, ak ho zaplatil ten, kto nebol povinný platiť. O vrátení poplatku rozhodne i bez návrhu súd, ktorý bezdôvodne zaplatený poplatok prevzal.

33. Vzhľadom na uvedené kasačný súd vyhovel kasačnej sťažnosti žalovaného a rozhodol podľa § 462 ods. 1 SSP tak, že rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu vec opätovne prejednať a rozhodnúť, pričom názorom kasačného súdu uvedeného v tomto rozhodnutí je viazaný (§ 469 SSP). Zároveň podľa § 467 ods. 3 SSP rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

34. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.